

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **FBT logistics s. r. o.**
sídlem Kolofíkovo nábřeží 1364/56, Kateřinky, 747 05 Opava
zastoupeného advokátem Mgr. Markem Urbišem
sídlem Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Moravská Ostrava a Přívoz

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 7. 2015, č. j. MSK 60350/2015, ve věci
odstranění stavby,

takto:

- I. Návrh na přerušení řízení **se zamítá.**
- II. Žaloba **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 24. 9. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2015, č. j. MSK 60350/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 26. 3. 2015, č. j. MMOP 31412/2015, kterým bylo žalobci nařízeno odstranění stavby provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu.

II. Žalobní body

2. Žalobce zprvu namítá, že stavební úřad provedl dne 11. 6. 2014 výsledky svědků R. A. a V. A. zcela bez jeho účasti a zejména bez jakéhokoli uvědomění o prováděném úkonu, přestože je rozhodnutí stavebního úřadu, jakož i žalovaného na těchto výpovědích postaveno. Nesouhlasil s žalovaným, že vyjádření uvedených svědků nemělo vliv na výsledek řízení, a tudíž neúčast žalobce při výslechu nemohla ovlivnit výrok napadeného rozhodnutí, jelikož již v dřívějších fázích správního řízení se žalobce hájil tím, že je třeba zjišťovat rozhodné skutečnosti ze strany předmětných svědků. Rovněž způsob výslechu obou svědků je pochybný, výpovědi jsou rozporuplné, tudíž není možné z výpovědí učinit jeden nesporný závěr.
3. Žalobce dále namítá formální nedostatky náležitostí obou protokolů o výsleších. Tyto spatřuje v absenci údajů umožňujících identifikaci přítomných osob – není uvedeno správné označení správního orgánu, jméno, příjmení a funkce nebo služební číslo oprávněné osoby, které výslech provedla, rovněž i podpisy na protokolech jsou nečitelné, což je v rozporu s ustanovením § 18 odst. 2 správního řádu.
4. Žalobce nesouhlasí ani se způsobem, jakým se stavební úřad i žalovaný vypořádali s existencí dvou opatření stejné spisové značky, vydané ve skutkově stejné věci tímž orgánem a téhož dne. Opatření ze dne 9. 10. 2006, jež žalobce předložil žalovanému, nelze považovat za prostou kopii, jak to činí žalovaný. V souvislosti s podáním odvolání předložil žalobce žalovanému ověřenou fotokopii uvedeného rozhodnutí, přičemž žalovaný má navíc povědomí o dispozici žalobce s rozhodnutím ze dne 9. 10. 2006, a to z řízení vedeného pod č. j. MMOP 31309/2013, v rámci něhož byl originál tohoto rozhodnutí předložen stavebnímu úřadu při ústním jednání. Skutečnost, že byly stavebním úřady téhož dne vydány dvě rozhodnutí ve stejné věci nelze zhojit ani usnesením ze dne 25. 6. 2014 pod č. j. MMOP 71959/2014, o němž se žalobce navíc dozvěděl až z opatření stavebního úřadu ze dne 12. 7. 2014, č. j. MMOP 72216/2014. Podle osoby vydávající obě rozhodnutí, Ing. K., byly splněny zákonné podmínky pro jejich vydání, jakož i předloženy všechny potřebné listiny ze strany žalobce. Nebyl tudíž důvod jakýmkoliv způsobem upravovat opatření stavebního úřadu ze dne 9. 10. 2006, neboť takový postup je nezákonný.

III. Stanovisko žalovaného

5. Žalovaný připouští, že se stavební úřad při výslechu svědků dopustil pochybení, avšak toto nedosahuje takové intenzity, aby mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť stavební úřad při svém rozhodování vycházel zejména z listinných důkazů, které

jsou zcela postačující pro učinění závěru o odstranění stavby z důvodu jejího vybudování bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Námitku žalobce týkající se náležitosti protokolů o výsledcích považuje žalovaný za ryze formalistickou. Ohledně námitek týkající se vypořádání se s existencí dvou opatření stejné spisové značky, vydané ve skutkově stejné věci tímž orgánem a téhož dne, se žalovaný ztotožňuje s argumentací stavebního úřadu. Z obsahu žádosti podané žalobcem stavebnímu úřadu nevyplývá, že by předmětem ohlášení byla i drobná stavba oplocení. Stavební úřad nedisponuje originálem ani ověřenou kopií sdělení, jehož obsahem je souhlas s ohlášením drobné stavby oplocení, přičemž žalobce tuto listinu v průběhu řízení nepředložil. Za platné a správné sdělení je považováno to, jehož originál je uložen u stavebního úřadu a jež obsahově koresponduje s originálem ohlášení stavebních úprav. Podstatou usnesení stavebního úřadu ze dne 25. 6. 2014 pod č. j. MMOP 71959/2014 není zhojení existence dvou opatření stejné spisové značky, nýbrž uvedení ohlášení stavebních úprav do souladu se sdělením k tomuto ohlášení pod č. j. VYST-24927/2006/Aki ze dne 9. 10. 2006. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem navrhuje žalovaný zamítnutí žaloby.

IV. Dosavadní průběh řízení

6. Krajský soud ve věci dne 23. 11. 2017 rozsudkem pod č. j. 22 A 95/2015 - 63 napadené rozhodnutí zrušil a vrátil jej žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dovodil nezákonnost provedení výslechu svědků, přičemž nevyrozumění žalobce o provedení důkazu výsledkem uvedených svědků mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí; žalobce nemohl klást svědkům otázky a konfrontovat je se svou skutkovou verzí případu. Krajský soud dále uložil žalovanému povinnost vypořádat se s existencí dvou sdělení ze dne 9. 10. 2006, č. j. VYST-24927/2006 Aki (dále též jen „sdělení ze dne 9. 10. 2006“), vydaných stavebním úřadem v téže věci, téhož dne, avšak s dílem odlišným obsahem týkajícím se vymezení staveb, k nimž se vztahují, neboť není možné na jedno z nich bez dalšího pohlížet jako by vůbec neexistovalo, a nevyvolávalo tudíž žádné právní účinky ve sféře jeho adresáta. Dle krajského soudu žalovaný rovněž nesprávně přistoupil k posouzení otázky koncentrace řízení ve vztahu k předložení úředně ověřené kopie zmíněného sdělení ze dne 9. 10. 2006 k ohlášení stavebních úprav v odvolacím řízení, protože tuto listinu nelze posuzovat jako nový důkazní návrh, na který se vztahuje koncentrace řízení, neboť se jedná o skutečnost známou správnímu orgánu z jeho vlastní úřední činnosti.
7. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 12. 2019 pod č. j. 4 As 4/2018 - 36 shora citovaný rozsudek Krajského soudu zrušil. Stěžejní otázku, zda stavby byly provedeny bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem, posuzoval stavební úřad s ohledem na tvrzení žalobce o existenci sdělení ze dne 9. 10. 2006 zejména na základě listinných podkladů (kupní smlouvy spojené se smlouvou o zřízení věcného břemene ze dne 30. 7. 2008, ze smlouvy č. 451/2005 o nájmu zemědělských pozemků ze dne 1. 1. 2005 mezi V. a R. A. jako vlastníky a Kateřinskou zemědělskou a. s. jako nájemcem, z vyjádření č. 56/2008 ze dne 14. 4. 2008, z ortofotomapových podkladů z let 2006, 2009, 2010 a 2012, pořízených z mapového serveru Magistrátu města Opavy, které Nejvyšší správní soud považuje za dostatečné pro posouzení věci. I pokud by žalobkyně byla přítomna výslechu svědků R. A. a V. A. na rozhodnutí ve věci samé by to nemohlo mít žádný vliv. Jejich výpovědi by totiž obsah nezpochybněných listinných podkladů nezměnily a navíc, pouhé sdělení ze dne 9. 10. 2006 k provedení staveb, jejichž odstranění stavební úřad nařídil, nedostačovalo.

8. Nejvyšší správní soud nesouhlasil ani s posouzení krajského soudu dvou verzí sdělení ze dne 9. 10. 2006, který je považoval za rovnocenné a obě vyvolávající právní účinky. I kdyby totiž byl správný závěr krajského soudu o rovnocennosti obou verzí sdělení ze dne 9. 10. 2006, na výsledku správního řízení, tedy povinnosti žalobkyně odstranit dotčené stavby, by to ničeho nezměnilo. Sdělení ze dne 9. 10. 2006, ať již ve kterékoliv z verzí, nemohlo žalobce opravňovat k provedení staveb, stavby totiž byly provedeny bez příslušných podkladů vyžadovaných stavebním zákonem a stavební úřad neměl jinou možnost, než rozhodnout o jejich odstranění. Sdělení stavební úřadu ze dne 9. 10. 2006, ať již v jakékoliv verzi, na uvedeném nemohlo ničeho změnit, neboť se netýkalo staveb nařízených k odstranění.
9. Žalobce nepředložil sdělení z 9. 10. 2006 v originále, stejnopise ani ověřené kopii, ve správním spise se nenacházela, neměl stavební úřad důvod nahlížet na prostou kopii sdělení ze dne 9. 10. 2006 jako na správní akt vyvolávající právní účinky. Sdělení v této podobě nenavazovalo ani na žádné ohlášení staveb či stavebních úprav ani neodpovídalo ostatním ve správním spise založeným podkladům. Veškeré skutečnosti vyplývající ze správního spisu naopak potvrzují pochyby o pravosti a autentičnosti sdělení předloženého žalobcem.
10. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o odstranění stavby je typickým řízením zahájeným z moci úřední, není možné se dovolávat zásady koncentrace.

V. Skutková zjištění

11. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že stavební úřad provedl dne 11. 9. 2012 u žalobce dvě kontrolní prohlídky, při nichž zjistil, že na pozemku parc. č. X v k. ú. Kateřinky u Opavy je provedena nepovolená stavba zpevněné plochy, nepovolené oplocení a nepovolená stavba areálového osvětlení, v důsledku čehož stavební úřad zahájil dne 19. 9. 2012 řízení o odstranění nepovolených staveb. Dne 9. 11. 2012 podal žalobce u stavebního úřadu žádost o dodatečné povolení stavby na uvedeném pozemku, kterou stavební úřad rozhodnutím ze dne 16. 11. 2012, č. j. MMOP 113554/2012, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 2. 2013, č. j. MSK 164085/2012, zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Proti rozhodnutí o odvolání žalobce brojil žalobou u zdejšího krajského soudu, která byla rozsudkem ze dne 25. 1. 2015, sp. zn. 22 A 34/2013 zamítnuta.
12. Soud dále zjistil, že stavební úřad opatřením ze dne 18. 3. 2013 oznámil žalobci pokračování řízení o odstranění stavby. Dne 12. 4. 2013 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření žalobce, v němž apeluje skutkový rozměr celé věci, kdy v žádném případě nemohou být předmětem řízení o odstranění stavby zpevněné plochy, oplocení a areálové osvětlení, pokud jejich provedení bylo řádně ohlášeno stavebnímu úřadu, který je povolil sdělením ze dne 9. 10. 2006 pod č. j. VYST-24927/2006/Aki. Dne 6. 5. 2013 vydal stavební úřad pod č. j. MMOP 51586/2013 rozhodnutí, kterým nařídil žalobci odstranění stavby na pozemcích parc. č. X a X. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal především skutečnost, že bylo nařízeno odstranění stavby, jež byla stavebním úřadem povolena, a to s odkazem na sdělení k ohlášení stavebních úprav ze dne 9. 10. 2006, č. j. VYST-24927/2006/Aki. Odvoláním napadené rozhodnutí žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 6. 8. 2013, č. j. MSK 83844/2013, a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Po oznámení o pokračování v řízení vydal stavební úřad dne 20. 11. 2013 pod č. j. MMOP 123001/2013 rozhodnutí, jímž opětovně nařídil žalobci odstranění stavby. Dané rozhodnutí bylo napadeno odvoláním, na základě něhož žalovaný

rozhodnutím ze dne 24. 2. 2014, č. j. MSK 176812/2013, zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátil k dalšímu projednání.

13. Předvoláním ze dne 19. 5. 2014 byli k výsledku předvoláni svědci R. A. a V. A., přičemž předmětné předvolání bylo kromě uvedených svědků zasláno na vědomí také stavebnímu úřadu. Z výpovědí bylo zjištěno, že v roce 2006 tito svědci prodali žalobci svůj podíl na pozemku parc. č. X, jenž je v současné době v katastru nemovitostí evidován pod parc. č. X. Ve vyjádření ze dne 17. 9. 2014 navrhl žalobce výslech svědka Ing. I. K., který byl ve funkci vedoucího odboru výstavby stavebního úřadu v období, kdy byla vydána dvě opatření s totožnými čísly jednacími a datem vydání, avšak s rozdílným obsahem. Výslech Ing. K. proběhl dne 2. 2. 2015 i za účasti zástupce žalobce. Ing. K. vypověděl, že jelikož k ohlášení žalobce bylo sděleno, že stavební úřad nemá námitek, musely být předloženy veškeré podklady včetně projektové dokumentace, katastrálních snímků a popisu stavby. Opatřením ze dne 20. 2. 2015 oznámil stavební úřad žalobci pokračování v řízení a současně jej upozornil na možnost vyjádřit se ve lhůtě 15 dnů k podkladům pro vydání rozhodnutí, přičemž této možnosti žalobce nevyužil.
14. Dne 26. 3. 2015 vydal stavební úřad pod č. j. MMOP 31412/2015 rozhodnutí, kterým nařídil žalobci odstranění předmětné stavby. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal zejména, že stavební úřad v novém projednání věci nepostupoval v souladu s právním názorem žalovaného, posouzení věci a z něj plynoucí výrok rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného stavu věci. Dále žalobce namítal a zpochybnil provedení výsledku svědků, způsob provedení protokolů o těchto výsleších, způsob posouzení dvou sdělení k ohlášení stavebních úprav označených stejným jednacím číslem a datem vyhotovení, avšak s odlišným obsahem, výslech svědka Ing. K., jakož i rozsah nařízeného odstranění stavby v části jihovýchodní pozemkové hranice. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v bodě I. tohoto rozsudku.

VI. Právní posouzení

15. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Vzhledem k tomu, že o žalobních námitkách rozhodl v shora uvedeném rozsudku č. j. 4 As 4/2018 – 36 Nejvyšší správní soud a krajský soud je jeho posouzením vázán podle § 110 odst. 4 s. ř. s., krajský soud odkazuje na argumentaci v tomto rozsudku uvedenou a tuto pouze ve stručnosti shrnuje.
17. Nejvyšší správní soud uzavřel, že výpovědi svědka R. a V. A. nejsou pro posouzení věci relevantní, a to z těchto důvodů.
18. Stavební zákon ve znění účinném do 31. 12. 2012 vyžadoval ve vztahu ke stavbě areálového osvětlení (za předpokladu nenaplnění podmínek pro vydání územního souhlasu dle § 96 stavebního zákona) vydání územního rozhodnutí o umístění stavby dle § 79 stavebního zákona a následně vydání stavebního povolení dle § 115 stavebního zákona, ve vztahu ke stavbě oplocení vydání územního rozhodnutí o umístění stavby dle § 79 stavebního zákona

(opět za předpokladu nenaplnění podmínek pro vydání územního souhlasu dle § 96 stavebního zákona) a ve vztahu ke stavbě zpevněné plochy územní rozhodnutí a následně vydání stavebního povolení dle § 115 stavebního zákona. Předmětné stavby tak nemohly být stavebním úřadem povoleny pouze sdělením vydaným na základě ohlášení stavebních úprav. Potřebná rozhodnutí (územní rozhodnutí o umístění stavby, stavební povolení) stavební úřad ve vztahu k dotčeným stavbám nikdy nevydal, což není sporné. Všechny stavby tudíž byly provedeny bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem.

19. Stavební úřad posuzoval otázku, zda stavby byly provedeny bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem, zejména na základě listinných podkladů. Mimo jiné vycházel z kupní smlouvy spojené se smlouvou o zřízení věcného břemene ze dne 30. 7. 2008, ze smlouvy č. 451/2005 o nájmu zemědělských pozemků ze dne 1. 1. 2005 mezi R. a V. A. jako vlastníky a Kateřinskou zemědělskou a. s. jako nájemcem, se všemi následnými doplňky a změnami, z vyjádření č.56/2008, č. j. VYST/8482/2008/Š ze dne 14. 4. 2008, kterým stavební úřad podle § 82 odst. 3 stavebního zákona a podle § 154 správního řádu vydal souhlas s dělením pozemku - oddělením pozemku nového parc. č. X orná půda o rozloze 2044 m², a též z ortofotomapových podkladů z let 2006, 2009, 2010 a 2012, pořízených z mapového serveru Magistrátu města Opavy, které jsou podle Nejvyššího správního soudu za dostatečné pro posouzení věci, a proto i pokud by žalobce byl přítomen výsledku svědků R. A. a V. A., na rozhodnutí ve věci samé by to nemohlo mít žádný vliv. Jejich výpovědi by totiž obsah nezpochybněných listinných podkladů nezměnily a jak již uvedeno, pouhé sdělení ze dne 9. 10. 2006 k provedení staveb, jejichž odstranění stavební úřad nařídil, nedostačovalo.
20. Existence případných dvou sdělení z 9. 10. 2006 je irelevantní ve vztahu k zákonnosti rozhodnutí o nařízení odstranění staveb. Stavební úřad nařídil odstranit tyto stavby: zpevněnou plochu na pozemku parc. č. X, oplocení na témže pozemku a dále stavbu areálového osvětlení se na pozemcích parc. č. X a parc. č. X. Ke stavbě areálového osvětlení se nevztahovalo sdělení ze dne 9. 10. 2006. Tato stavba, nacházející se na pozemcích parc. č. X a parc. č. X v žádném případě nebyla stavbou povolenou či ohlášenou. Závěr stavebního úřadu, že má být odstraněna, tudíž byl od počátku správný, nehledě na existenci sdělení ze dne 9. 10. 2006. V roce 2006 vydal stavební úřad sdělení ze dne 9. 10. 2006 na základě ohlášení stavebních úprav (udržovacích prací) zpevněné plochy na pozemcích parc. č. X, parc. č. X a části pozemku parc. č. X v k. ú. K. u O. (touto částí byl s ohledem na nesporný rozsah vlastnických práv i s ohledem na výňatek z katastrální mapy připojený k ohlášení fakticky pozemek parc. č. C, který byl z pozemku parc. č. X oddělen v květnu 2006.) Uvedené ohlášení stavebních úprav neobsahovalo žádnou zmínku o drobné stavbě oplocení. O případném ústním doplnění uvedeného ohlášení, které se týkalo pouze stavebních úprav zpevněné plochy, o drobnou stavbu oplocení nebyl u stavebního úřadu proveden ani žádný záznam a ve správním spise se nenachází ani jednoduchý situační náčrt s vyznačením umístění staveb na pozemku, hranic se sousedními pozemky a polohy staveb na nich ve smyslu § 10 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona (dále jen „vyhláška č. 132/1998 Sb.“). Proto je správný závěr stavebního úřadu o nevěrohodnosti předložené prosté kopie tohoto sdělení.
21. I kdyby však žalobce vedle stavební úpravy zpevněné plochy v roce 2006 ohlásil i drobnou stavbu oplocení, nemohla být žádná z těchto staveb umístěna na té části pozemku parc. č. X, která z něj byla následně oddělena v podobě samostatného pozemku parc. č. X. Je tomu

tak proto, že žalobce byl v rozhodné době roku 2006 vlastníkem toliko pozemku parc. č. X (tedy vyčleněné části pozemku z pozemku parc. č. X). Současně žalobce netvrdil a ani ve správním spise není založena jakákoliv listina, která by svědčila o tom, že vlastník pozemku parc. č. X poskytl kladné stanovisko s realizací staveb na něm umístěných mimo rozlohu pozemku parc. č. X.

22. Pozemek parc. č. X, na němž byly provedeny stavby zpevněné plochy a oplocení, v roce 2006 neexistoval, neboť k jeho oddělení došlo až v roce 2008, kdy jej také žalobce nabyl do svého vlastnictví. Nemohla se na něj tedy vztahovat žádná z verzí sdělení z r. 2006.
23. Z obou verzí sdělení ze dne 9. 10. 2006 je dále patrné, že se měly vztahovat k pouhým stavebním úpravám stavby zpevněné plochy na pozemcích parc. č. X, parc. č. X a (části) pozemku parc. č. X v k. ú. Kateřinky u Opavy, nikoliv ke stavbě zpevněné plochy na pozemku parc. č. X ve stejném katastrálním území. Stavební úpravy spočívaly v tom, že *„[s]távající zpevnění šterkového podloží bude doplněno a částečně nahrazeno následující skladbou vrstev: cca 20 cm doplnění kameninovou frakcí 32/63 nebo hutněné stavební sutě, cca 15 cm kameninové frakce 8/16, pojízdná betonová dlažba tl. 8 do šotoliny tl. 4 cm. Výškové uspořádání bude provedeno tak, aby nedošlo k porušení odtokových poměrů okolních parcel. Dešťové vody budou svedeny přes nové vpusti do stávající dešťové kanalizace.“* Jak již také výše uvedeno, z přílohy ohlášení - náčrtu situace - je zjevné, že onou částí pozemku parc. č. X, k níž se uvedené sdělení (i ohlášení) vztahovalo, byl fakticky pozemek parc. č. X. K jiné části pozemku parc. č. X se žádné ze dvou sdělení nemohlo vztahovat, neboť žalobce prokazatelně nedisponovala kladným vyjádřením vlastníka tohoto pozemku s realizací staveb na něm.
24. I pokud by skutečně existovala dvě rovnocenná a vyvolávající tytéž právní účinky sdělení ze dne 9. 10. 2006, na posouzení věci ze strany správních orgánů by to nemělo žádný vliv. Stavby totiž byly provedeny bez příslušných podkladů vyžadovaných stavebním zákonem a stavební úřad neměl jinou možnost, než rozhodnout o jejich odstranění.
25. S ohledem na výše uvedené krajský soud zamítl navržený důkaz originálem předmětného sdělení z 9. 10. 2006.
26. Konečně, námitka nesprávné aplikace koncentrace správního řízení je důvodná, neboť řízení o odstranění stavby je řízením zahájeným z moci úřední, a v takovém případě není možné se koncentrace dovolávat (srov. odůvodnění předmětného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 4/2018 -36). Nicméně s ohledem na shora uvedené závěry důvodnost této námítky nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
27. Vzhledem k nedůvodnosti žalobních námitek krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl
28. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).
29. Žalobce navrhl přerušení řízení z důvodu připravovaného záměru pořízení změny územního plánu, neboť na posouzení správnosti napadeného rozhodnutí tato okolnost nemá žádný vliv a není tak dán žádný z důvodů přerušení řízení podle 48 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 25. května 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu